

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE

1989

Stidsholt Ungdomsskoles Årsskrift

1989

Udgivet
af
Ungdoms-
skolens
Elevforening

Forsiden på årsskriftet er et relief, der blev skænket af smedemester Erik Arentsen i Ørtoft til halindvielsen. Han har selv udført det, og det hænger ved indgangen til hallen.

Bagsiden. Vores velkendte digetrolld, der i en del år har ligget i forhallen, omtalt i årsskriftet 1979 s. 36. Den er udført af Poul Erland, senere tegnet af A. Truelsen.

Vi synes, de to kunstværker er både smukke og festlige. Derfor har vi valgt dem til at smykke årsskriftet.

Tak til alle, der har skrevet i årsskriftet...

REDAKTIONEN

EKSPRES-TRYKKERIET,
FREDERIKSHAVN

Indholdsfortegnelse

Syng dig glad	Grethe Buhrkall
Hvem er vi	Bent Østergaard
Kan du huske	Christa Grauslund
Et tilbageblik	Karen Søndergaard
Tak til Karen Søndergaard	Knud Andersen
Formandsskifte	Knud Andersen
Den ny formand	Ejnar Frendrup
Forventning	Grete Østergaard
Ungdoms og efterskolen	Kjeld Christensen
Motivationens betydning	Bent Østergaard
Modet til at påvirke	Lars Hansen
Norgesturen	Inge Ørndrup
Mindeord	Jeppe Buhrkall
Årets gang i Skovhuset	Jeppe Buhrkall
Juletur anno 1949	Niels Rafn Højen
Mine unger	Lisbeth Helleskov
Meddelelser	
Elevfortegnelse	
Regnskab	

SYNG DIG GLAD!

*Det være skal vor største fryd
som skjalde barneglade,
når hoppe kan ved sangens lyd
selv bare ben på gade.*

Ovenstående står som indledningsvers
i Højskolesangbogen, skrevet af
Grundtvig.

Med spændt forventning har vi set hen
til udgivelsen af den nye Højskole-
sangbog. Nu er den kommet, og det er
en god forbedring af udvalget af sange.
Selvfølgelig har man hver især nogle
favoritsange, og måske er de ikke alle
med, men til gengæld er der kommet
mange nye gode sange med. Højskole-
sangbogen er en sangbog ud over det
sædvanlige. Der er vel næppe noget
andet land, der kan stille med en
lignende. Den har det hele.

I mange år kunne det ikke lade sig
gøre at få startet rigtigt på en
sammenkomst på skolen uden:

*Nu velkommen enhver
under ungdommens tag,
som vil række os broderlig hånd!
Vil du høre vort mål,
vil du gå i vort lag,
i vor friheds, vor kærligheds ånd?*

L. Buddha.

De senere år sang vi ofte i sangtimerne
og ved andre lejligheder: Kringsatt av
fiender, skrevet af Nordahl Grieg i
digtet: "Til ungdommen". Sidste vers
lyder sådan:

*Dette er løftet vort
fra bror til bror:
vi vil blive gode mot
menskenes jord.
Vi vil ta vare på
skønnheten, varmen -
som om vi bar et barn
varsomt på armen!*

Hvad der vil blive "slagsang" nu, er ikke
godt at vide. Der er mange forfattere i
Højskolesangbogen, der kunne være
relevante at komme ind på, men når
forfatterregistret spænder over et
udvalg fra Grundtvig (som heldigvis er
rigest repræsenteret) til Kim Larsen,
som har to af sine kendteste sange
med, må vi glæde os over, at Niels
Hausgaard har to af de sange med,
hvor han med sit lune og
menneskekundskab, gør lidt grin med
vores smålighed overfor hinanden. I
Højskolesangbogen er der morgen- og
aftensange og salmer, der er sange og
salmer til højderne såvel som
årstiderne, fra historien og bibel-
historien, fra de andre nordiske lande,
men flest om det, der er dansk.

Somme tider kan man døje med at
acceptere en ny melodi til en af de

gamle sange, men undertiden kan det også være forfriskende. Hermed et eksempel:

"Velkommen i den grønne lund"

I 1843 skrev Grundtvig teksten.

I 1983 satte Erik Grip ny melodi til.

Det er forunderligt, at sådan en gammel sang, kan få sin renæssance med en ny komponist, så den igen bliver folkeeje.

Utallige sangbøger er udgivet i tidens løb.

"Danske sange" udgivet af Thorvald Agaard, er nok den sangbog, de fleste Stidsholt-elever har sunget efter. Vi brugte den i mange år, inden vi gik over til Højskolesangbogen. Den var god, men ikke så rummelig.

"Syng dig glad", en dejlig tittel på en lille sangbog i en rød optimistisk indbinding. Formatet gjorde, at den var snildt at have med i lommen.

"DDGU sangbogen". De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger har lavet en god og rummelig sangbog i en blød plastikindbinding, som gør den robust, og dens indhold kan klare mange sangsituationer.

"Bilsangbogen". Skal man køre langt, er det rart at have nogle sangbøger i handskerummet. I vores bil ligger "Bilsangbogen", en ganske lille sangbog med kun 44 sange. Den hedder egentlig "Festsange" og er udgivet af Skandinavisk Bogforlag. Sangene er så kendte, at selv den, der sidder ved rattet kan synge med. Det

har altid været festligt at synge på busture, men det er det også, når familien skal afsted. Tiden og turen går godt.

Der er tit nogle, der med et suk siger: "Ja, vi synger også alt for lidt, og det er da sikkert og vist, men så må vi jo gøre noget ved det, man behøver vel ikke at genere sig for at foreslå at tage sangbøger med, hvis man skal være sammen til et eller andet, eller man kan gå med i et sangkor og træffe andre sangglade mennesker. Arbejdet

går ofte lettere, hvis man synger dertil. Nogle synger bedst i badeværelset, og andre, når de går en tur ved stranden.

Glædelig jul gamle elever og venner!
og SYNG JER GLADE!

Grethe Buhrkall

Hvem er vi?

Disse identitetsproblemer har engageret digtere og forskere i århundreder, og vi almindelige mennesker kan vel heller ikke lade være, at spekulere over det. Vi spørger efter navn, stilling, cpr. og andre objektive data, men må også erkende, at det ikke er tilstrækkeligt, der er mere.

En af de ældste nedskrevne beretninger der tager fat på problemet, hvem er vi, står på de allerførste sider i biblen. Det er historien om Adam og Eva. Efter at have spist af træet opdager de, at de er nøgne. De bliver bevidste om sig selv. De bliver angst og skjuler sig for Herren. De begynder at lyve og skyldes skylden på hinanden og til sidst på Vorherre selv.

Fortællingen er et forsøg på at beskrive både årsager til og virkningen af menneskets evne til, at tænke over sig selv og sit liv. For jøderne drejede det sig om at få sagt, at menneskets oplevelse af fremmedhad over for sig selv og overfor verden, kommer af dets ønske om at ville være sin egen herre, dets ønske om selv at ville tage livet i sin hånd i stedet for at modtage det i taknemmelighed.

Det er blevet almindeligt at påstå, at disse gamle regler ikke gælder mere. De beskriver ikke det moderne menneskes virkelighed og gælder ikke for mennesker, der ikke kender eller tror på Gud. Men historien om Adam og Eva er jo et forsøg på, at vende menneskets opmærksomhed mod andre faktorer end de psykologiske og samfundsmæssige. Når man siger, at en sådan regel ikke gælder i dag, betyder

det blot at vores livsforståelse og vores forståelse af mennesket er så indsnævret, at vi kun opfatter det som et resultat af samfundsfaktorer. De gamle jøder, og næsten alle andre kulturer er - opmærksomme på, at der er dimensioner og kræfter i den menneskelige tilværelse, som ikke lader sig indfange i en debat om samfundsforholdene.

Denne historie om Adam og Eva gør ikke krav på, at være en forklaring på alle vores problemer, men derimod at mennesket ikke bare skal se sig selv og sit liv, som et resultat af ydre forhold, men at man skal være opmærksom på, at mennesket er til og at det er i stand til at spekulere over, at det lever og dermed er ansvarlig for sig selv og andre.

Hvem er vi? Svaret, som vel egentlig ikke er et svar, må være: Vi er det du, der tales til, når det siges, at du skal elske din næste som dig selv. Det vil sige, at man derved vises bort fra spørgsmålet og fra sig selv.

Først i samliv med andre mennesker, i familie, samfund, kirke, folk, er man til, men er man nået dertil, har spørgsmålet ikke længere interesse.

En glædelig jul til alle

Bent

Kan du huske?

Goddag allesammen - så er jeg her igen med et lille tilbageblik - vi mødtes i august, skiltes for manges vedkommen- de i juni. De første 14 dage gik måske lidt langsomt - resten af tiden hurtigt - især fra jul fløj tiden af sted.

Mange venskaber knyttedes - mange varer heldigvis ved.

Tur til Voerså...

Vi kunne være sure og utilfredse med kammerater, lærere - ja hele skolen, til andre tider gik det hele bare fint. Man trivedes, lærerne var vel egentlig gode nok.

Netop dette spil - disse nuancer gjorde skoleopholdet til noget ganske specielt - en tid man aldrig glemmer.

Det startede som skrevet står i august.

Hvor var I stille, da vi mødtes i hallen og Bent holdt velkomsttalen. Det var rart at have mor eller far med, måske en enkelt fik mor til at rede sengen?

Allerede om aftenen prøvede vi at lære

hinandens navne og hvor vi kom fra, sikke mange nipsenåle der gik til, men bagefter blev kortet studeret grundigt.

Mange nye ting skulle læres - pladser ved bordet - skolens regler - hvor de forskellige klasseværelser var - senge- tider og meget, meget mere.

Snart blev det dog hverdag igen.

Der skete noget næsten hele tiden, så kom fotografen, der var gåture, emne- dage, forældrebesøg. Tiden gik hurtigt til efterårsferien.

November og december var præget af forberedelserne til Norgesturen. Vi besøgte forskellige uddannelsessteder, vi havde da forresten en dejlig "spadseretur" til Voerså. Der hyggede vi os vel nok, "kom hinanden ved".

Den sidste tid før jul er der altid en egen stemning her i huset. Også I kære gamle elever var med til at gøre adventstiden festlig, vi klippede og klistrede og det hele endte med en fin

julefest, med en lækker middag, jeg fik heller ikke mandelen denne gang, men købte så Niels' for 20 kr.

Allerede lige efter nytår startede så Norges-turen, og umiddelbart derefter var erhvervspraktik, 9 kl. opdagede, at det var ret hårdt at komme fra skolens lune favn ud i det pulserende er- hvervsliv.

Medens 9 kl. arbejdede var vi andre bl.a. en tur i Frederikshavn. Vi besøgte arbejdsformidlingens uddannelsescen- ter, Ørskov Stålskibsværft og Nordtryk. I fastelavn var der rigtig nok mange prominente personligheder her på sko- len, f.eks. den flyvende hollænder og hans pulverheks.

P.S. Det tog 35 min. for pigerne og 15 min. for drengene at få tøndens slået ned.

I februar var vi på moseløb, vi startede på ski i den lange gang, og med æg i lommen, farve i ansigtet nåede vi alle vel hjem efter en begivenhedsrig tur.

Vi må endelig ikke glemme vore sports- præstationer, Vendsyssel-mesterskabet i

volley - der blev kæmpet bravt og op- nået pæne resultater.

Balancekunst

Juleklip

Volleyball -

- det er ikke så let

Skak er et kapitel for sig, flotte pokaler - dejlige ture med Lars rundt til forskellige turneringer.

Hallen blev brugt flittigt både til daglig og når der var besøg fra Åbybro, Ingstrup og andre steder.

Kan I forresten huske den yderst pinlige kamp, da Lars og Carsten tabte 5-15 til P.L. og H.C.?

I april var vi i Jomfru Ane for at se Hooligans.

Den 4. maj havde vi vores egen idrætsdag.

Efter den tid var det meget prøverne som blev snakket om, nogle var nervøse, andre var ligeglade sagde de da.

Midt i det hele kom elevdagen.

Underholdningen var fin, dejlig musik og en herlig revy.

Jeg husker stadig bussen til Sæby. Hvad er det? og den om de gamle elever.

Den sidste tid før skoleårets slutning gik hurtigt.

Der blev udvekslet mindebøger, vi var i Fårup Sommerland - afskedsfester - de allersidste adresser og telefonnumre. Lidt stresset? Ja måske - hvem havde ikke tårer i øjnene, da vi sagde farvel?

Dette blev vel kun til en del af vore oplevelser, og hvad der skete på skolen i året 1988/89, mange flere festlige timer har vi haft sammen, i dagligdagen, til fest, på ture, emnedage, besøg udefra og gæster her.

Jeg vil benytte lejligheden til at sende jer en hjertelig hilsen, jeg håber vi ses til elevdagen.

Christa.

Et tilbageblik

Skriv om dine år som kasserer i Stidsholt Ungdomsskoles Elevforening! lød opfordringen.

Min første tanke var, at det vist ikke kunne interessere nogen at læse om det, men jeg fandt da nogle 40 år gamle årsskrifter frem og fandt ud af, at et medlemskontingent og årsskriftet dengang kostede tre kroner, og at fremstillingsprisen var næsten kr. 1,40 pr. stk. Alligevel fik elevforeningen et overskud, så den kunne yde 200,00 kr. i elevunderstøttelse.

Medlemstallet var ca. 300 og i løbet af nogle år steg det til 1600. Så måtte jeg have en snes elever til at hjælpe med at skrive på opkrævningsblanketter og konvolutter. Jeg allierede mig med postmesteren i Sæby, at vi kunne pakke årsskrifterne på posthuset en aften efter lukketid, og med en flok elever til hjælp klaredes det fint.

Men et år blev det med et vendsysselsk udtryk "et himmelbetændt rendfog". Hvad skulle vi nu gøre? Ekspres-Trykkeriet havde afleveret årsskriftet på posthuset. Men det var før sneplovenes tid, og der var ingen mulighed for at få et køretøj igennem fra skolen til landevejen. Vi kunne selvfølgelig gå til Sæby, medbringende konvolutter og blanketter men hvem havde mod og kræfter til det? To drenge og køkkenchefen meldte sig. Vi forcerede snemasserne og fik årsskrifterne pakket, og ud på de små timer nåede vi velholdne tilbage til skolen.

For snart 25 år siden blev skolen omdannet til fællesskole, og det gik rask nedad med medlemstallet i elevforeningen, så vi nu er nede på omkring 300 igen.

Mange af de ældre elever har trofast fulgt med gennem alle årene, og vi har blandt dem mødt en stigende interesse for at mødes ved elevmødet, og det er flere gange sket at 40 og 50 års jubilarene har kunnet finde frem til alle de nulevende kammerater fra deres hold, og gensynsglæden har været stor.

Lad mig da slutte dette lille tilbageblik med at rette en hjertelig tak for godt samarbejde til Ekspres-Trykkeriet, skolen, elevforeningens bestyrelse og alle jeg har arbejdet sammen med gennem de mange år, og ønsker jer en rigtig glædelig jul.

Karen Søndergaard

Tak til Karen Søndergaard

På elevforeningens generalforsamling d. 21. maj, skulle der vælges et nyt medlem til bestyrelsen, idet foreningens kasserer Karen Søndergaard efter eget ønske nu ville stoppe sit arbejde i bestyrelsen. Allerede for to år siden sagde Karen, at det blev den sidste periode, hun tog som kasserer. Da det er 41 år siden hun påtog sig jobbet som kasserer, og dertil skal lægges 4 år som revisor, kunne vi i bestyrelsen nok se at det ikke var urimeligt, om Karen nu ønskede at trække sig tilbage, og i de to år der er gået, har hun forberedt sin afløser således, at skiftet kunne foregå uden de helt store problemer.

På elevforeningens og bestyrelsens vegne vil jeg hermed rette en stor tak til Karen for det meget store arbejde, som hun gennem de mange år har udført for elevforeningen. Kassererposten er jo uden sammenligning det job i bestyrelsen som kræver mest tid, og jeg tør slet ikke begynde at regne ud hvor mange timer, hun har brugt på arbejdet for elevforeningen. For blot at nævne nogle få ting så prøv at tænke på, hvad tid der er blevet brugt på, at skrive navne og adresser på kuverter til udsendelse af årsskriftet gennem så mange år, især når vi ved der i en periode var helt op til ca. 1200 om året, eller den tid der er blevet brugt, for at finde navne og adresser på jubilarer, samt sende indbydelser ud til elevmødet. Derudover kom så selve regnskabet for elevforeningen, medlemskartoteket, samt alt det øvrige som fulgte med jobbet, for Karen har aldrig

sagt nej til at udføre noget arbejde for elevforeningen. Uden hendes indsats er det måske tvivlsomt om elevforeningen havde eksisteret i dag, for jeg tror ikke at nogen anden, hverken kunne eller ville udføre et så stort og tidskrævende arbejde.

Som tak for den arbejdsindsats for elevforeningen blev Karen ved sit 40 års jubilæum som kasserer i 1988 udnævnt til æresmedlem af elevforeningen.

Den ære er kun en gang tidligere tildelt en person, nemlig lærer Dam, i 1964. Jeg kan roligt sige, at der aldrig vil blive nogen som med større berettigelse end Karen, vil kunne bære denne sjældne titel Æresmedlem af Stidsholt Ungdomsskoles Elevforening.

På elevforeningens vegne vil jeg endnu en gang sige tak til Karen for trofasthed, godt og veludført arbejde for foreningen i alle årene.

Fra hele bestyrelsen skal der derudover lyde en varm tak for mange års samarbejde og venskab, og vi glæder os til fremtidig samvær med dig Karen, når og hvor vi mødes i fremtiden.

Knud V. Andersen

Formandsskifte i bestyrelsen for Stidsholt Ungdomsskole

Ved generalforsamlingen i Stidsholt Ungdomsskoles repræsentantskab, trak bestyrelsens formand Gdr. Knud Pindstrup sig tilbage, og Ejnar Frendrup blev valgt til ny formand for skolens bestyrelse.

På elevforeningens vegne vil jeg rette en varm tak til Knud Pindstrup for godt samarbejde mellem skolens og elevforeningens bestyrelse, i de år hvor du har været formand for skolens bestyrelse. Tak for din store interesse og for økonomisk støtte til elevforeningen.

Samtidig vil jeg byde velkommen til Ejnar Frendrup, og håbe at der også i fremtiden må foregå et godt samarbejde mellem de to bestyrelser, til gavn og glæde for både skolen og elevforeningen.

Knud V. Andersen

Den ny formand...

Da jeg mødte på Stidsholt Ungdomsskole, den 3. november 1945, havde jeg kun det nye og spændende i tankerne, hvad mon et sådan 5 mdrs. ophold ville bringe mig.

Det blev et ophold, jeg aldrig vil glemme.

Jeg har altid været glad for Stidsholt Ungdomsskole, og som himmerlænding, blev jeg opfordret af forstander Hans Jakobsen til, at indtræde i udvalget for Himmerlandsstævnet, som senere kom til, at hedde Aalborgstævnet, hvor vi havde mange dejlige timer sammen den første søndag i advent, hvert år på skydepavillionen.

Da jeg havde 25 års jubilæum i 1971, blev jeg valgt ind i elevforeningens bestyrelse, et arbejde der har givet mange gode minder, men et stort ønske fra mig er, at mange flere nye medlemmer kommer til elevforeningen.

Ved skolekredsens generalforsamling i 1982 valgtes jeg i bestyrelsen som

afløser for tidligere forstander Hans Jakobsen, et arbejde som er meget interessant.

Det kom som en overraskelse for os i bestyrelsen i år, da Knud Pindstrup efter mange dygtige år som formand ønskede, at udtræde af bestyrelsesarbejdet.

Det blev så mit job, at leve op til denne post, og som sådan vil jeg opfordre dem, der har lyst til at melde sig ind i skolekredsen, for på den måde, at bakke op om Stidsholt Ungdomsskole fremover.

Det var som jeg skrev i indledningen, ikke hvad jeg havde forventet det skulle blive til, ved mit første møde med Stidsholt Ungdomsskole.

Til slut vil jeg hermed ønske alle en rigtig glædelig jul.

*Hilsen fra Ejnar Frendrup
Vestergade 46 9400 Nørresundby
Vinteren 45/46*

Forventning!

Vi har alle prøvet som børn, at have forventningens glæde ved den forestående jul, vi har sikkert også alle følt skuffelse når forventningerne ikke blev indfriet, enten fordi vi havde stillet for store forventninger, eller fordi omgivelserne ikke formåede at indfri vore forventninger.

Jeg føler at mine omgivelser, lærer, elever, bestyrelse, skolekreds og andre, som har tilknytning til skolen, stiller så store forventninger til mig, om at drive skole så det bliver en belastning for min frihed til at præge skolen.

De lidt ældre taler altid om hvordan det var, - de ansatte om hvordan det skulle være og eleverne om hvordan det burde være.

Det gælder nok for de fleste af os, at vi fra vores ungdom har oplevelser enten fra arbejde eller skole, som har betydet uendelig meget for os senere i livet, men vi kan ikke give unge de samme oplevelser, som vi havde dengang.

Vi må her på skolen give eleverne, det vi mener unge i dag har mest brug for, og som de forhåbentlig i år 2040 kan mindes som et skoleophold hvor de lærte om livets vilkår, og om værdier som nødvendigvis ikke er af økonomisk art.

Venlig hilsen og gode ønsker for fremtiden sendes til bladets læsere.

Grete Østergaard

Ungdoms- og efterskolen contra folkeskolen...

Det er kutyme på Stødsholt Ungdomsskole, at nye lærere skriver indlæg til dette blad, derfor også jeg! Med en baggrund som folkeskolelærer igennem 4 år, må det vel være naturligt her at drage en sammenligning til folkeskolen. Mit kendskab til ungdoms- og efterskoleområdet er nok lidt begrænset endnu, da jeg kun har været ansat her på stedet siden sommerferien, men det forhindrer mig dog ikke i at turde sammenligne de to "institutioner".

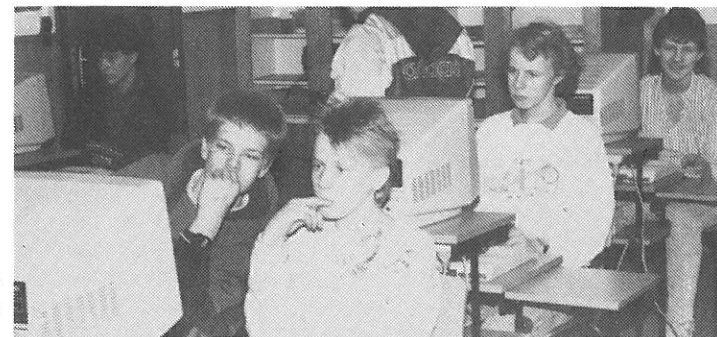
De væsentligste forskelle, mere eller mindre åbenlyse, er følgende mener jeg: 1. Efterskolen er en kostskole, hvor de unge udover at modtage undervisning også bor og spiser. 2. På efterskolen er det sociale aspekt højt prioriteret, bl.a. ved samvær med kammerater og lærere, også i fritiden. 3. Efterskolen giver også i højere grad end folkeskolen mulighed for fag af kreativ, musisk og praktisk art, samtidig med at de, i folkeskolen obligatoriske fag, også gives. 4. Hvor folkeskolen ikke har mulighed for at tage sig af de unge i fritiden, er efterskolen et sted, som kan tilbyde og beskæftige disse med hobby- og fritidsprægede aktiviteter. 5. Undervisningsdagen har en helt anderledes struktur end i folkeskolen, hvor elevens undervisning ligger fra kl. 8-15. På efterskolen er undervisningen således tilrettelagt, at de boglige fag ligger formiddag og eftermiddag, medens de mere praktisk betonedede fag fortrinsvis ligger sidst på dagen og om aftenen. Der findes naturligvis mange flere sammenlig-

ningsværdige punkter, som jeg ikke har nævnt. Men for at begrænse indlæggets omfang vil jeg ikke gå ind i nogen dybere diskussion om f.eks. det økonomiske aspekt eller lignende, men gøre rede for nogle relevante pædagogiske overvejelser, som jeg har gjort mig i forbindelse med mit arbejde på Stødsholt Ungdomsskole. Disse vil også afsløre vigtige forskelle på de to skoleformer.

Stødsholt Ungdomsskole bygger på en grundvig/koldsk livsopfattelse, hvor en af grundsætningerne lyder: "Først opleve, så oplyse". Hermed menes, at eleven skal bringes til at forstå sig selv, således at det bevidstgøres om sig selv, og dets erfaringer skal udspringe af, hvad det selv holder for værdifuldt. Læreren opgave bliver at undervise indenfor barnets synskreds, d.v.s. ikke "tale over hovederne" på eleverne. Med baggrund i noget i elevernes bevidsthed, i deres egen historie eller i noget så fremmedartet, at nysgerrigheden vækkes, er motivationen for indlæring/oplysning allerede tilstede. En motivation til tilegnelse af stof og til at forstå de vilkår og oplevelsesmuligheder, der ligger i stoffet. Et af de væsentligste "mål" med undervisning (mener jeg), at kunne opnå maksimal udnyttelse af medfødte evner vil hermed være opnået.

Denne pædagogik, der i fagsproget kaldes humanistisk, fremhæver det personlige ansvar, hvor enhver er ansvarlig for egne handlinger og selv kan forme sin egen personlighed. Dens formål er at kalde det unikke ved

-Dyb
koncentration

mennesket frem, og undervisningen skal være således tilrettelagt, at den giver eleverne mulighed for at erhverve sig kompetence, viden og færdigheder, der gør dem i stand til at kunne klare sig selv. Ud fra et humanistisk (grundvig/koldsk) grundsyn er undervisningen betinget af elevens aktive handlinger. I praksis vil dette betyde, at eleven opsøger ting, som han gerne vil vide noget om. Han lader sig påvirke af disse og engagerer sig selv. Kundskaber, færdigheder, viden m.m. bliver således en del af ham selv. Den læreproces giver i høj grad eleven mulighed for selvstændighed, frihed og ansvar samt mulighed for at realisere sig selv.

I en tid, hvor mange elever må formodes at komme ud til arbejdsløshed, må det være overordentligt vigtigt, at egenskaber som ansvar, samarbejde, selvstændighed m.m. fremmes, så de unge kan få en meningsfyldt tilværelse. Disse muligheder, mener jeg, at efterskolen i højere grad end folkeskolen kan give eleverne, da efterskolen skaber et bedre fællesskab og sammenhold, bl.a. gennem fortællertimer, fælles sangtimer, diverse fællesarrangementer, åbent hus-dage m.m. Den giver mere tryghed og fasthed i dagligdagen (de unge vil gerne have

faste rammer - de gør dem trygge) samt en undervisning eller oplysning, der oftest tager udgangspunkt i elevernes egne oplevelser og erfaringer. Dermed mener jeg også, at elever på en efterskole er lettere at motivere.

Folkeskolen skal, efter det nye i folkeskoleloven, nu også være mere åben og i pagt med brugerne. Lærerrådene skal afskaffes og forældrenes indflydelse styrkes i nye pædagogiske råd, kaldet skolebestyrelser. Alle skolens medarbejdere får indflydelse ved valg af medarbejderrepræsentanter til disse bestyrelser. Disse nye tiltag på folkeskoleområdet, tror jeg, skyldes den popularitet som efterskolerne har haft gennem de sidste år. For at undgå for stor flugt hertil, har det været nødvendigt med nytænkning. Men med diverse nedskæringer med forringelser til følge for folkeskoleområdet, tror jeg, at det bliver umådeligt svært at vende denne udvikling.

Lad mig til slut konkludere følgende om lærergerningen: "Det er et levende job, hvor ikke to dage er ens. Det er et job med en stor portion selvstændighed - og dermed et dejligt job!"

Kjeld Sønderbak Christensen

Motivationens betydning...

Det har jo længe været almindelig kendt, at motivationen har stor betydning for elevernes udvikling og for den effektive indlæring. I jo højere grad de finder det naturligt og rimeligt, måske ligefrem har lyst til at beskæftige sig med

skolearbejdet, jo større bliver udbyttet. Tilvalgsprincippet understreger værdien af den motivation, der fremkommer, når vi bevidst gør børnenes motiver, forudsætninger og interesser til det centrale, således at de selv i så vid udstrækning som muligt vælger beskæftigelse, stof, form og får lejlighed til at engagere sig i et åbent accepterende skoleliv.

Det kan altså ikke primært være sådan, at vi skal søge at motivere for et stof, vi mener er nødvendigt, og som er fastlagt én gang for alle. Skolen skulle gerne gøre sit til, at vi kom videre, at vort demokrati var i stadig udvikling, og at eleverne derfor fik mulighed for at tage udgangspunkt i stof og problemstillinger, som er aktuelle for dem.

Vi skal således ikke blot motivere for vore synspunkter, vor verden, det kan vel udtrykkes sådan, at vi ikke skal manipulere med vore elever, men give dem hjælp til selvhjælp.

Vi må gå den vanskelige balancegang, som et ansvarligt liv er, vi må være aktive deltagere i det fælles liv, først og fremmest gennem de rammer, det klima vi voksne er afgørende for, med det udtrykkelige og eneste formål: at give de unge mulighed for at finde

tryghed, mærke kærlighed, omsorg, opleve at der er brug for dem, at deres indsats er påkrævet for at skolelivet kan fungere, så de kan bruge sig selv, deres fantasi, deres følelser, både alene og sammen med andre.

Vi kan altså kun imødekomme de unges behov, hvis vi vil gå ind i et slagsmål med os selv, men også af og til med de unge, med

myndighederne og med dem, for hvem de unge først og fremmest er forretning.

Kun derigennem kan vi være med til at sikre de unges ret til at bestemme for sig selv og over sig selv.

Bent

Lina K.

Modet til at påvirke...

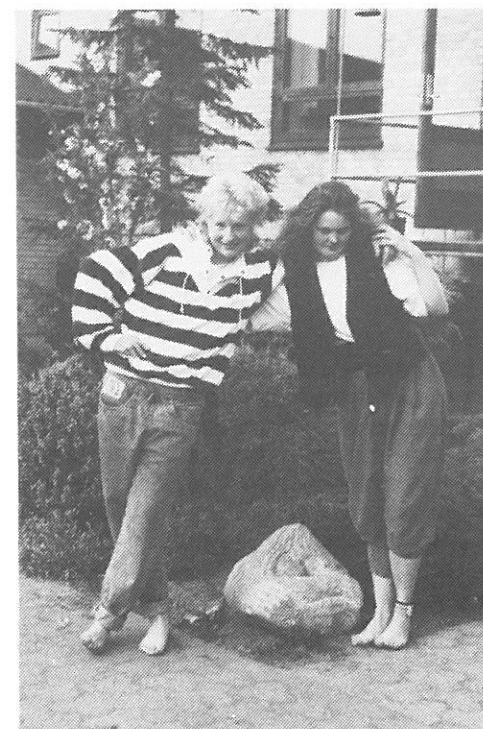
Det er meget svært at være skole. På den ene side skal der være god samklang og forståelse mellem skole og hjem. På den anden side, og det er vigtigt at huske på som lærer, må skolen aldrig gøre sig til gidsel af hjemmene af ren iver for at opfylde deres meget forskellige forventninger. Skolen (lærerne) må være sig selv og bevare modet til at påvirke og ville eleverne noget med sin undervisning. Eleverne er kun glade for at få klare synspunkter og holdninger at forholde sig til. Dette medfører samtidigt, at eleverne ikke længere har nogen tvivl om hvor grænserne er ved ens person. Når det er bragt i orden er hele undervisningssituationen meget lettere og mere afslappet for begge parter.

Hvis man ikke får f.eks. de sproglige og støjniveau grænserne trukket skarpt op, er man slet ikke i stand til at påvirke, selv ikke hvis man faktisk har modet til det.

Uanset hvilket fag man arbejder med på en ungdomsskole, skal man ikke forsøge at undgå at berøre elevernes livs-problemer. De fleste vil nok give mig ret i at store emner vedrørende elevernes livs-problemer ofte debatteres i lektioner hvor man mindst havde regnet med at de skulle opstå. Ofte er det også lettere for eleverne at fortælle om deres problemer i en musik eller sportstime, fremfor i timer der

helt konsekvent er baseret på at tvinge eleverne ud i sådanne diskussioner. Vi kan også genkende billedet fra "godnatsituationen", hvor eleven ved sengetid pludselig begynder at fortælle om sine inderste følelser og problemer, og pludselig fremtræder som et helt andet menneske end i dagligdagen. Der er det jo vigtigt at man som lærer i ungdomsskolen har tiden til altid at lytte og vurdere, og dernæst modet til at påvirke.

Lars F. Hansen

Norske fjelde - set sådan lidt fra neden...

I sommerferien 1988, da jeg blev ansat på Stidsholt Ungdomsskole, blev den forestående lejrskole flygtigt omtalt - skitur til Hovden i Norge.

Min første lejrskole skulle altså foregå på ski. Det må have været rent selvbedrag, som gjorde, at jeg ikke straks så det problematiske deri. I mig bredte sig blot en salig længsel efter høj blå himmel, sne i enorme mængder og friluftsliv med røde kinder, frosne fingre og tindrende øjne.

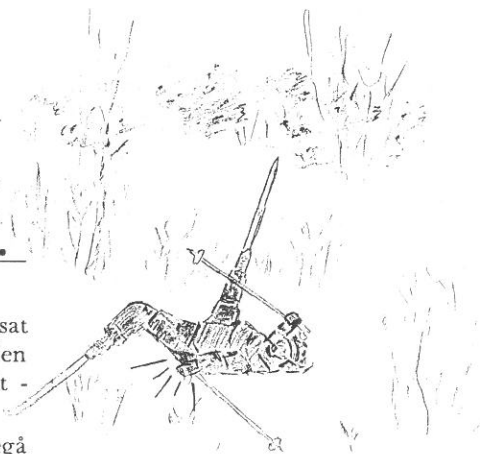
En lille advarende stemme i mit indre, forsøgte af og til, at bryde ind i al den jubelstemning. Den mindede mig om, at en skiferie faktisk foregår på ski, og at jeg faktisk ikke havde været i nærkontakt med denne form for fodbeklædning de seneste - tjaa... ca. 25 år!

Min medfødte optimisme overbeviste mig dog om, at det da umuligt kunne være så vanskeligt. Ihvertfald måtte jeg da kunne lære det. Hurtigt og sådan lidt i det skjulte!

Den høje blå himmel, sneen o.s.v. i mine dagdrømme afløstes, efterhånden som turen nærmede sig, af en anden slags billeder.

- af enorme mængder af stinkende, vådt tøj som umuligt kunne tørres i de små, fugtige og primitive bjerghytter - uden både det ene og det andet.

- af lærere, elever og hele familier som for evigt forsvandt i frygtelige sne-storme, pludseligt opstået tåge eller uendelige gletscherspalter,

Inge Ø.

- af elever med brækkede lemmer her og der - fordi de selvfølgelig havde været alt for dumdristige,
- og af alle andre tænkelige og utænkelige besværligheder.

Det var derfor med blandede følelser, jeg 2. januar 1989 startede turen fra Stidsholt og mod de norske fjelde i følge med ca. 100 elever, kolleger og deres familier velanbragte i to busser.

Overfarten fra Hirtshals til Kristiansand er der ikke meget at sige om. Da den foregik i sød søvn om natten.

Morgenen efter tonede Kristiansand frem i trøstesløs grå morgentåge, sjask og regn. Heldigvis drog vi hastigt videre mod nord. Hvilken storslået tur. Op og ned - gennem den ene dal efter den anden og med fjeldsider så høje og stejle, at man selv følte sig meget lille. Trods det grå og triste vejr var det en utroligt imponerende tur.

Sne så vi ikke meget til, men der blev da lidt mere af den, efterhånden som vi kom nordpå. Selvom man tilsyneladende skulle helt til tops for at stå på ski, hvilket selvsagt ikke gjorde mine bekymringer den mindste smule mindre.

- al begyndelse er svær

Omkring middagstid ankom vi til Hovden, som viste sig at være en lille landsby højt beliggende midt i fjeldene. De "primitive" bjerghytter viste sig at være en helt moderne "hytteby", som indeholdt alt hvad hjertet kunne begære af moderne bekvemmeligheder.

Til vores disposition var en stor hytte beregnet til halvtreds pers., hvor drengene blev installeret, et antal lejligheder til 5 pers. hvori pigerne og en del af de voksne blev fordelt og 1 hytte til 9 pers. til resten af lærerne og deres familier.

Da alle var installeret, var det meningen, at vi skulle have noget at spise. Menuen stod på røde pølser og spaghetti. - fordi vi troede, at det var nemt. Det var det ikke!

Hvorfor og hvordan vi hjemmefra havde forestillet os, at vi skulle lave mad til, og bespise, 100 personer i en hytte beregnet til 50 må stå hen i det uvisse, men det var noget af en oplevelse. Køkkenet var betydeligt mindre end mit private og med

nogenlunde samme udstyr! Var der mere end to personer, var der trængsel, så mange var de kærlige tanker, vi sendte til vores eget køkken på Stidsholt og køkkenpersonalet der!

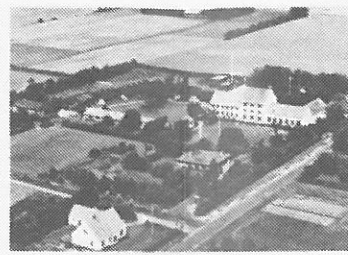
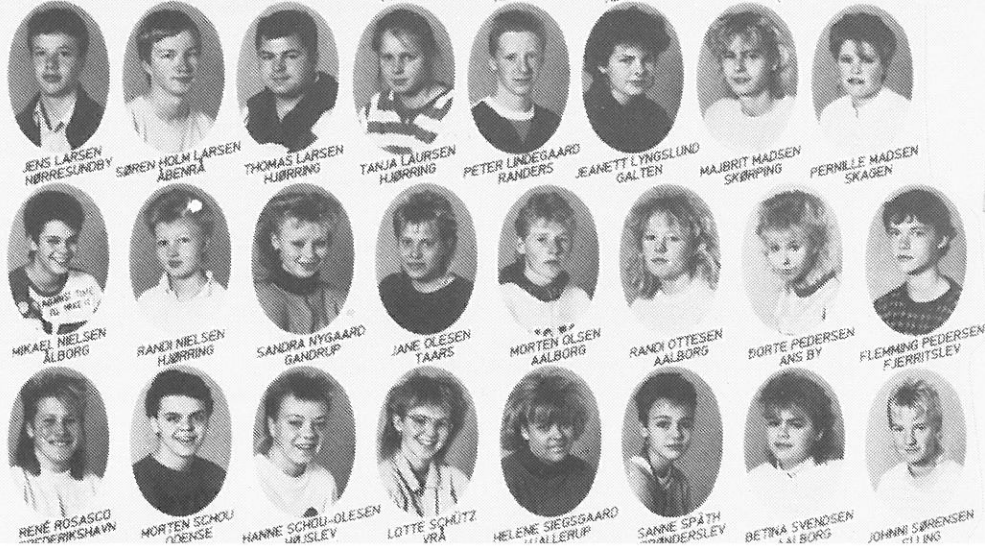
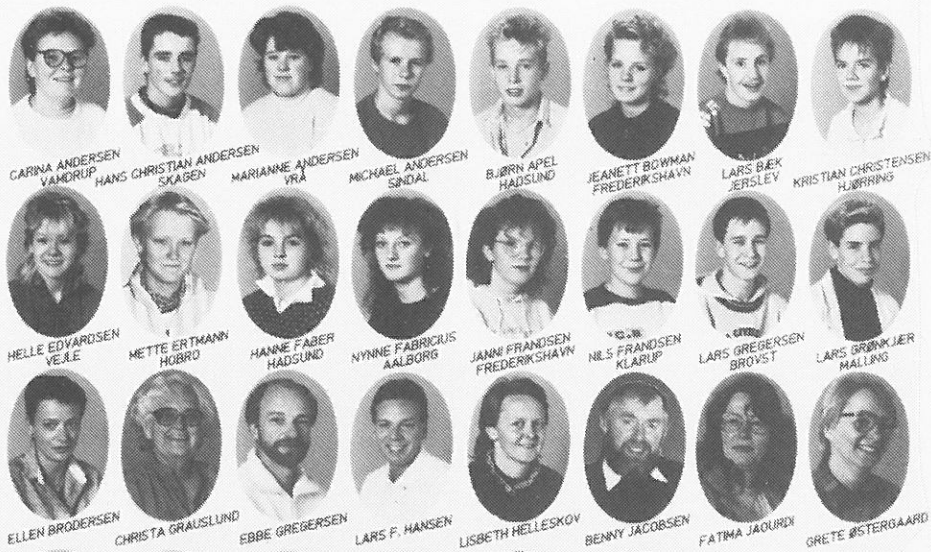
Nu består en skiferie jo af andet end måltider - nemlig skiture og skiture og så lige... og det var faktisk alletiders.

Der var godt nok meget vådt tøj, men det tørrede (på mirakuløs vis) hurtigt i de moderne opvarmede hytter.

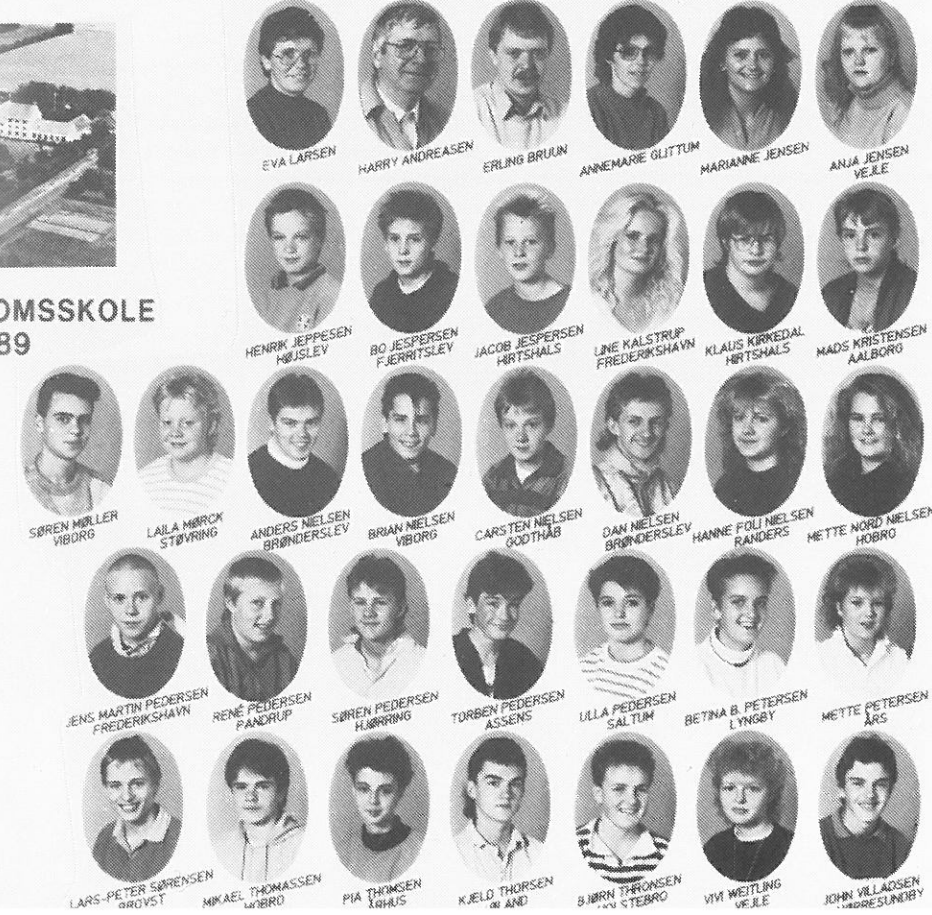
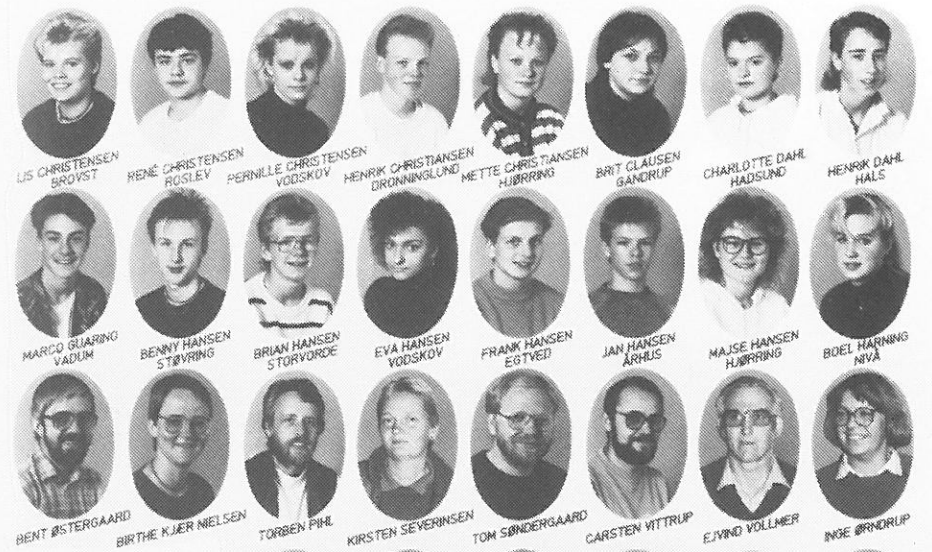
Alle mine bekymringer blev gjort helt til skamme. Da vi vågnede dagen efter ankomsten, var verden hvid og blød som på bestilling. Alle blev udstyret med lejet skiudstyr, som var helt i top.

I (mere eller mindre) perfekt stil stod vi på ski i de norske fjelde. Den vejledning vi fik af stedets personale om afmærkede og præparerede løjper, viste sig i nogle tilfælde nærmest at være vildledning.

Nogle blev anvist, hvad de troede, var en lille let løjpe på 5 km., som desværre viste sig at være afsindig svær - 11 km lang og isbelagt! De var meget

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE 1988 - 1989

trætte, da de kom hjem igen. Trætheden overvandt man dog hurtigt, og så var det ud igen.

Andre var vi, som startede mere forsigtigt med pensionistløjpen - og helst efter mørkets frembrud. Men vi kom nu hurtigt efter teknikken, og hvad gjorde det så, at man blev lidt blå, gul og grønlig hist og her, når nu friluftslivet var så dejligt.

Iøvrigt havde man den vidunderligste udsigt til fjeldtoppe og blå, blå himmel, når man sådan lå der og slappede lidt af i sneen.

Mange oplevede også synet af de norske fjelde - set sådan lidt fra oven - efter en (henholdsvis pragtfuld eller forfærdelig) tur over høje fjelde og dybe afgrunde, i en der til indrettet skihejs. Denne kan nærmest beskrives som en havebænk - ophængt i en snor - på en (tynd) wire, som går fra dalens bund, over dybe afgrunde og op til fjeldtoppen.

Man tager turen med skiene på, og når man toppen uden at være styrtet i

afgrunden, springer man bare af i farten og håber så på at lande blødt mellem alle de andre, som allerede ligger i nærmeste snebunke.

Undertegnede afstod - beskedent - fra oplevelsen, men jeg har fået den indgående beskrevet.

Et af de arrangementer, som stedet havde tilrettelagt, var iøvrigt en tur med skihejsen op, i nattens mulm og mørke, udstyret med hver sin brændende fakkell. Det så pænt ud - nedefra - og heldigvis kom alle velbeholdne ned igen, selvom nogle var så rystede over oplevelsen, at det bestemt ikke var den arktiske kulde, som gjorde, at en enkelt (ellers så solbrune) ansigtsskulptur virkede noget bleg og grønlig! Modigt gjort!

En enkelt elev, som var uden mulighed for at deltage i skiløb, besejrede dog alligevel den største fjeldtop. Endda hele to gange. Dels under fakkelturen som han klarede som passager på en snescooter. - en drabelig slags motorcykel med ski på - og dels pr. helikopter. Begge gange under yderst

Henrik Jhyver...

Norge i vinterdragt ...

halsbrækkende manøvrer. Igen var jeg lidt glad for, at min førortalte beskedenhed selvfølgelig også afholdt mig fra at deltage i sådanne udskejelser.

En aften tilbragte vi med ispigging, som til den uindviede oplysning, er en norsk afart af konkurrence i slædekørsel. Det foregik på den højest beliggende isbane i Nordeuropa, og man stagede sig afsted ved hjælp af en stav med en pig i enden - det var ret svært.

Indrømmet, nordmændene vandt de fleste heats, men vore egne stil og opfindsomhed var ellers stor. Oven på konkurrencen fik vi varm toddy og vafler, som vi indtog midt i den knirkende sne en frostklar norsk vinteraften - hyggeligt.

Disco-aften blev det også til. For-

nøjelsen var dog størst for drengenes vedkommende. Aftenen før havde en hel del af pigerne haft ganske svært ved at overholde den aftalte sengetid. De havde derfor fået besked om, at de dagen efter skulle tidligt i seng. Måske troede de, at aftalen ikke stod ved magt, fordi der var disco, men på aftalt tid meddelte stedets discjockey pludselig over højttaleren, at alle piger fra Stidsholt Ungdomsskole skulle hjem i seng. Det vakte vild jubel blandt alle andre, og det var nogle meget slukørede piger, som derefter udvandrede - pinligt!

Men ellers stod vi på ski. Indtil allersidste chance nød vi livet i sneen, og det var dejligt at se også de elever, som hjemme på Stidsholt kun vover sig udendørs, når de skal hjem på weekend, boltre sig i det fri. Der var da

nogle, som fandt vej til en butik med videoudlejning og tilbragte en del af tiden foran fjernsynet, men de var få.

Ikke en af de nogle og firs (dumdristige) elever brækkede hverken det ene eller andet. Ej heller vi voksne - som dog nok var dem, der fik de værste knubs! En lærer-kone, som overhovedet aldrig nåede bare at prøve sine

samme vej! Han syede den mishandlede næse ved sit køkkenbord og uden, at han dog af den grund gik glip af aftenens TV-avis.

Vi var nogle, som følte os en hel del forkælede, når vi tænkte på det danske sundhedssystem, hvor vi sjældent har ret langt til lægehjælp. Godt vi ikke havde større skader! Det skal dog også

Ny skilift

ski, gled på en sneglat trappe og faldt så uheldigt, at hun fik trykket sit brystben. En tilkaldt læge sendte patienten til røntgenfotografering på nærmeste sygehus - i Kristiansand - 250 km tilbage ad samme vej vi var kommet!

Skaden viste sig ikke at kunne behandles, og så gik turen de samme 250 km tilbage til Hovden igen. Heldigvis!

En lærer-mand, som havde haft næsen for dybt i sneen med en dyb flænge til følge, måtte en tur til nærmeste vagtlæge, som kun boede 60 km nede ad

tilføjes, at man deroppe, ved større skader, har lægehjælp pr. helikopter indenfor 20 minutter. Så vore nordiske brødre er altså ikke helt fortabte og måske er de besparelsesforslag, som netop nu verserer, omkring det danske vagtlægesystem, ikke helt ubegrundede.

Den morgen, hvor vi skulle hjem, oprandt med regn og brandstorm, så vi kunne med rette sige, at vi havde været i Norge i den uge, hvor der var værd at være det år. Sneen forvandlede inden

vores afgang til is, sjap og søle, så skiløb alligevel var helt umuligt.

Hjemturen foregik med chauffører, som var meget nervøse over de smalle, snoede og isglatte norske vinterveje. En anden dansk bus, iøvrigt også med en dansk efterskole ombord, var samme morgen forulykket på vej til Hovden og en dansk kvinde var blevet dræbt, så chaufførernes ængstelse var fuldt forståelig.

Hjem kom vi altså alle i hel tilstand, men det var en træt flok, som en sen januarnat trillede ind i skolegården

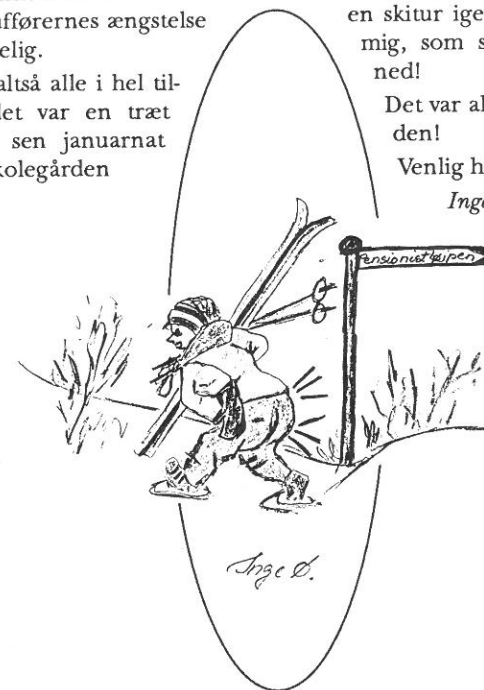
på Stidsholt, hvor man ventede os med kaffe og ostemad. Vi var vist ikke længe om at drikke den kaffe og komme hver til sit for at tygge drøv på alle de oplevelser, som vi var blevet rigere - skiløb eller ej!

Som afslutning kan jeg kun sige, at skulle vore elever eller nogle rare kolleger og deres påhæng få lyst til en skitur igen, så bliver det ikke mig, som stemmer det forslag ned!

Det var alle tiders tur - tak for den!

Venlig hilsen

Inge Ørndrup

Mindeord Peter Ahlers

Den 24. september døde Peter på kommunehospitalet i Århus. For os er det uforståeligt, at et så glad og positivt menneske så pludselig skulle rives bort, men ingen er herre over sygdom.

Lise og Peter kom til Sødsholt i juli 1979 og var begge lærere til juli 1984.

Det var især inden for fysik og senere EDB, skolen nød godt af Peters evner.

Eleverne vil huske ham som den, der gjorde arbejde til leg.

I elektronik var han næsten altid forfulgt af en eller flere elever, der lige skulle have lidt hjælp til dette eller hint, og det fik de - og de opdagede, at han var perfektionist, det skulle helst se ud som professionelle havde lavet det.

På et tidspunkt var der ikke penge til udvidelse af fysikmateriale, det var især forsøgsmateriale til eleverne, vi manglede, men ved at oprette hold til fysiksløjd blev der lavet en god samling. Jeg erindrer, da Hans Nissen fra Frederikssens fysik i Ølgod så det: "Jamen, det kan I ikke få bedre fra os."

Det gav stolthed til de elever, der havde været med i arbejdet.

Det var også Peter, der hjalp os de første trin ind i EDB - alderen, men den udvikling, der er indenfor det område, har hurtigt overhalet de spæde trin, der blev taget, men begyndelsen blev gjort.

Vi, der arbejdede sammen med Peter, vil erindre samarbejdet med taknemmelighed og glæde.

Vore tanker går til hjemmet i Thorsager, til Lise og de fire børn med et

Ære være Peter Ahlers minde.

Jeppé Buhrkall

Årets gang i Skovhuset...

Et år går efterhånden så hurtigt, at pludselig står man i sommeren til knæene. Hvor blev foråret af? Der var vist noget, det blev glemt- gravning og såning - staudebedet - udtynding af træer og buske. Nå-ja, ja, der kommer jo atter et forår. Så gælder det om at være på mærkerne.

Men sommeren - og hvilken sommer. En af de gode oplevelser, og dem var der flere af, var en cykeltur på Langeland med børn og børnebørn, 15 + hund. Vi logerede på 4 forskellige campingpladser, og dermed skulle cyklerne i brug. Den længste dagtur blev dog ca. 15 km. Langeland er Grethes fars fødeø, så det var jo nærliggende, at det blev den - og så er Langeland pæn - stokroser op ad hvidkalkede gavle - bugnende marker og smukke skove - de gamle møller klæder landskabet.

I Tranekær så vi Hans Jakobsens fødehus, kirken, den gamle fredede gade og højt på slotsbanken Tranekær-rødkalket og smuk.

Det var dog ikke slotte og museer, vi kørte efter men at være sammen - lege, synge, snakke og grine, - bade, når stranden var der.

Vi kan varmt anbefale familicykeltur. Nej, jeg cyklede ikke, men agede i bil med trailer, bagage og plads til trætte cyklister, dem var der ikke mange af.

Sidst i september fik jeg højre hofte repareret - så går det igen. Grethe væver, syr og strikker til børn og børnebørn.

Falder vejen jer forbi, er I velkommen i Skovhuset, Solsbækvej 96 i Sæby.

Glædelig jul og et godt nytår til alle!

Jeppé Buhrkall

Juletur anno 1949...

Nogle dage før jul var eleverne og nogle af lærerne på en tur til Aalborg for at se på juleudstilling. Jeg tror ikke, at der var nogle af os, der havde penge til at foretage de helt store indkøb; men det var festligt at gå og se på den julesmykkede by.

Vi blev sluppet løs i småhold, og skulle så senere samles på Jernbanerestauranten, og spise vores medbragte mad.

Jeg var i følge med Børge og Axel, - Børge havde ved en eller anden letsindig lejlighed købt sig en ny hat, og han havde besluttet, at nu var tiden inde til at indvi den.

Det var heller ikke dengang, skik og brug at unge mennesker brugte hat; men et festligt syn var han med hatten balancerende på toppen af hovedet og et par store strittende blåfrosne ører under, så jeg må nok sige at hans nye hat vakte berettiget opsigt, og bedre blev det ikke af, at han høfligt littede på hatten og sagde pænt undskyld til alle dem, han stødte ind i. Der faldt faktisk mange bemærkninger i den anledning; men som Børge sagde: Det er såmænd bare misundelse. Nu skal det bemærkes at Børge nok var skolens bedste skuespiller og bajadsmager, når det kommer over ham, forøvrigt kan jeg ikke mindes, at jeg nogen sinde senere har set ham med hat på.

På vores vandring gennem byen kom vi også forbi en større tobaksforretning,

og medens vi stod og betragtede herlighederne, var jeg så letsindig at komme med en bemærkning om, at jeg nu godt, bare en gang i livet, kunne tænke mig at være ejer af en af de kæmpestore cigarer, der var udstillet i vinduerne, men at jeg ikke kunne få mig selv til at gå ind og købe bare én cigar. Men det betød da ikke noget sagde Børge og Axel, det skulle de da gerne gøre for mig, så de marcherede ind i forretningen, medens jeg blev stående udenfor og kikkede ind af vinduet. Jeg troede, at de bare havde købt en cigar og så færdig med det, men til min rædsel så jeg tobakshandleren tage den ene kasse cigarer frem efter den anden, medens Axel og Børge kyndigt studerede indholdet, men efter en hel del parlementeren frem og tilbage, kunne jeg forstå, at de opgav at træffe den endelige beslutning, om hvad mærke der skulle købes, så de kom hen i butiksdøren og kaldte på mig, jeg skulle komme ind og afgøre købet. Jeg har næppe nogensinde før ønsket mig så brændende at jeg befandt mig et andet sted på kloden end netop der, men jeg kunne jo ikke så godt løbe min vej, så jeg måtte jo ind. Efter at jeg havde fået opgivet et par priser fik jeg fremstammet, at jeg gerne ville have én af de der store med mavebælte, 'En??' gentog tobakshandleren, ja tak én, fik jeg sagt, manden fik sådan en mærkelig farve i ansigtet, men jeg må

- elever
anno 1989

nu sige, at han var en rar mand, for efter at han havde taget et par store dybe indåndinger tilbød han at pakke den ind, jeg sagde, at det da ikke var nødvendigt, men han puttede den alligevel i en lille pose. Vi takkede pænt da vi gik og Børge løftede høfligt på hatten, jeg kunne ikke høre hvad tobakshandleren svarede, men det var jo nok noget med: Kom snart igen - men det var da også en dyr cigar, jeg havde købt, én kr. og fem og tredive ører, det var det samme som ti cigaretter kostede dengang. Cigaren havde jeg forøvrigt megen fornøjelse af, jeg røg af den om aftenen, hele julen og ved andre festlige lejligheder, den sidste lille stump af den gemte jeg i flere år, men den er desværre gået tabt for mig.

Som nævnt tidligere skulle alle eleverne ved aftenstid mødes på jernbanerestauranten, hvor vi skulle spise vores medbragte mad, det hører nu med til historien at fortælle, at jeg dengang havde en storesøster, der arbejdede på banegårdsrestauranten,

og at jeg på et tidspunkt om eftermiddagen havde været sammen med hende i et par fritimer hun havde. Men da vi mødte op på restauranten, var hun i arbejde igen i køkkenet - så da vi nu sad der i restauranten og spiste, åbnede hun en lem, der var fra køkkenet og ind til restauranten, og vinkede ind til mig, og da min søster havde fortalt de andre piger, der arbejdede i køkkenet, at det var hendes lillebror, der sad derude mellem de andre drenge, kom de nu også frem i lemmen en efter en og vinkede ud til mig, efterhånden som min søster udpegede mig for dem. Jeg må nok sige at det vakte berettiget opsigt imellem de andre drenge, - her var der samlet så mange flotte fyre, og så var det kun mig alle pigerne havde øje for, det gik langt over deres forstand, og jeg beholdt naturligvis min lille hemmelighed for mig selv, der var jo ingen grund til at røbe den rette sammenhæng, når man nu for en gang skyld kunne score nogle billige point som "Pigernes Jens".

Om aftenen var vi i teateret og se et stykke der hed "Sne" jeg kan ikke mere huske, hvad det handlede om, men jeg kan huske, at det var hyggeligt og sjovt, da det var mit første teaterbesøg var det en ganske særlig oplevelse for mig. Det havde i det hele taget været en rigtig god dag for os alle, fyldt med gode indtryk og oplevelser, men det havde også taget på kræfterne, så det var vel naturligt, at stemningen på hjemturen med bussen, efterhånden blev noget mat. Fru Jakobsen var nok blevet træt af at se på den søvnige forsamling, for da vi kørte igennem en af landsbyerne, hvor der stod et stort oplyst juletræ med sne på grenene, fik hun bussen standset, alle eleverne ud og stillet op om juletræet, så tog vi hinanden i hænderne og gik om træet medens vi sang.

Det havde været en temmelig kold dag med blæst og sne, men nu var der helt stille vejr med frostklar himmel og tusinde stjerner, det var som at synge i en kæmpe stor kirke, så smukt og højtidsfuldt var det. Rundt om i husene blev gardinerne rullet op og vinduerne åbnet, men på trods af det sene tidspunkt, vi forstyrrede folk på, var der ingen, der skældte ud, så de må vel have følt lidt som vi.

Jeg kan huske at vi sang Forstander Jakobsens foretrukne julesalme:

*Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårgaver: fryd og fred.*

*Kom Jesus! vær vor hyttegæst
hold selv i os din julefest.*

Mens jeg har skrevet denne lille julehilsen, dukker der efterhånden så mange gode minder, fra min tid på Stidsholt Ungdomsskole frem af erindringens gem, at der var nok til at skrive en hel bog, såfremt mine evner rakte dertil, - hvem kan vel derfor forundres over at: De kammerater, de lærere, den skole som gav mig nogle af min ungdoms bedste oplevelser, vil have en stor plads i mit hjerte for altid.

Da det i denne vinter netop er 40 år siden vi var elever på SU vil jeg gerne opfordre alle fra "den fine årgang" 1949-50 til at møde op til jubilæumsfesten på elevmødedagen 1990.

Med ønsket om en rigtig glædelig jul, og alt godt i det nye år, til alle der har, og har haft! deres gang på Stidsholt Ungdomsskole.

Niels Rafn Højen

"MINE UNGER"

Stolt
betragter jer Jer
som I står der
livlige - ukuelige
- den sidste skoledag
En epoke i Jeres liv
er forbi
Med den rastløshed
der er så typisk for Jer
står I på spring
og er allerede parate
til at prøve kræfter
med nye udfordringer
I er MINE unger

Lidt vemodigt
tænker jeg tilbage på
da vi mødtes
- så hinanden an
- afprøvede grænser
- lærte at respektere
og holde af hinanden
I var MINE unger!

Når jeg roste Jer
- skældte Jer ud
- fortalte andre om Jer
- lå søvnløs over Jer
- forsvarede Jer
- kaldte Jer for "møgunger"
- var stolt over Jer
- blev kaldt for "skøre kælling"
I var MINE unger

- for en tid!

*Knus
Lisbeth*

Meddelelser 1989

ELEV MØDET

Afholdes søndag den 20. maj kl. 14.00.

Reservér venligst dagen i god tid og kom til Stødsholt. Det er mest festligt, når vi er mange. Se avisernes annoncer i god tid. I er velkommen til at tage jeres forældre eller ægtefælle og børn med.

Jubilæumsholdene

Elever fra	1979-80 (10 år)
Elever fra vinteren	1964-65 og sommeren 1965 (25 år)
	1959-60 og sommeren 1960 (30 år)
	1954-55 og sommeren 1955 (35 år)
	1949-50 og sommeren 1950 (40 år)
	1944-45 og sommeren 1945 (45 år)
	1939-40 og sommeren 1940 (50 år)
	1934-35 og sommeren 1935 (55 år)

Indbydes på elevmødedagen med eller uden ægtefælle til jubilæumssammenkomst med middag kl. 11.00. Send venligst et kort med indmeldelse en uge før til os.

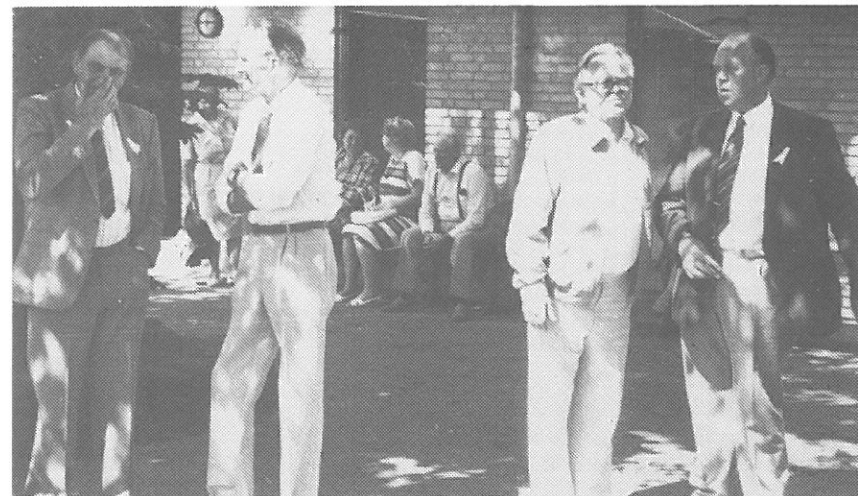
Prøv at finde frem til gamle kammeraters adresse og gør dem opmærksom på festen.

ADRESSEÆNDRINGER

Bedes sendt til kasserer, Orla Jensen, Ålborgvej 229, 9300 Sæby, tlf. 98 46 83 40.

- fra elevmødet 1988

- Havehygge -

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Knud Villy Andersen, H.C. Andersensvej 5, 9000 Ålborg. Formand. 98 12 14 43.

Ejnar Frendrup, Vestergade 46, 9400 Nørresundby. Næstformand. 98 17 02 31.

Orla Jensen, Ålborgvej 229, Syvsten, 9300 Sæby. Kasserer. 98 46 83 40.

Jørgen Holm Jensen, Toftevænget 29, 9300 Sæby. 98 46 79 06.

Jack Schlippe-Steffensen, Sundørevagen 22, S-46300 Lilla Edet, telf. 009 46 520 51462.

Fatima Lise Jaouadi, Smedevej 9, Præstbro, 9330 Dr. lund. Sekretær. 98 86 73 45.

Annette Simonsen, Rosengården 28, 9200 Ålborg S.V. 98 18 64 82

SKOLENS BESTYRELSE

Ejnar Frendrup, Vestergade 46, 9400 Nørresundby. Formand 98 17 02 31.

Ingrid Houbak, Gedemålgård, Bjergby, 9800 Hjørring. Næstformand. 98 97 10 36.

Lis Sohnemann, Gravsholtsvej 10, Langholt, 9310 Vodskov. 98 25 71 49.

Gårdejer Jørgen Troldborg, Råbjergvej 220, 9982 Ålbæk. 98 48 80 64.

Niels Rafn Højen, Hunetorpvej 6, Hune, 9492 Blokhus. 98 24 98 16.

Knud Andersen. H.C. Andersensvej 5, 9000 Ålborg. 98 12 14 43, (Elevforeningens formand).

Verner Andersen, Skolebakken 1, Lendum, 9870 Sindal. 98 47 30 36.

TELEFONNUMRE

Skolens telefon 98 46 81 03 og 98 46 80 33

Elevtelefon - 98 46 80 72.

Grete og Bent Østergaard - 98 46 81 98.

Grethe og Jeppe Buhrkall, Solsbækvej 96, 9300 Sæby - 98 46 73 52.

Elevfortegnelse 1988/89

Christian Andersen Skarpæsvej 148, 9990 Skagen.
Bjørn Apel, Rørsangervej 10, 9560 Hadsund.
Lars Bæk, Agervej 69, 9740 Jerslev.
Kristian Christensen, Kildebo 8, 9800 Hjørring.
René F. Christensen, Bakkevej 6, 7870 Roslev.
Henrik Christiansen, Rævdalsvej 8, 9330 Dronninglund.
Henrik Dahl, Syrenvej 12, Hou, 9370 Hals.
Nils Frandsen, Kærløbervej 3, 9270 Klarup.
Lars Gregersen, Bohrsvej 3, 9460 Brovst.
Lars Grønkjær, Øvlevej 6, 8340 Malling.
Marco Guarino, Parallelvej 17, Nørhøne, 9430 Vadum.
Brian V. Hansen, Frydenstrand 4, 9280 Storvorde.
Frank H. Hansen, Ådalsvej 8, Gravens, 6040 Egtved.
Jan B. Hansen, Brendstrupvej 40, st. th., 8200 Århus N.
Kim H. Jensen, Sall skovvej 20, 8450 Hammel.
Michael K. Jensen, Kolloparken 9, 9200 Aalborg SV.
Michael S. Jensen, Søndermarksvej 5, 9800 Hjørring.
Peter D. Jensen, J. Fibigersgade 5, 2. tv., 9850 Hirtshals.
Henrik S. Jeppesen, Søbyvej 48, 7840 Højslev.
Bo Jespersen, Skolegade 8, 9690 Fjerritslev.
Jacob Jespersen, Norgesgade 10, 9850 Hirtshals.
Klaus Kirkedal, Ranunkelvej 2, 9970 Strandby.
Mads J. Kristensen, Blåkildevvej 124, 9220 Aalborg Ø.
Jens Larsen, Holger Trydesvej 17, 9400 Nørresundby.
Søren H. Larsen, Callesensgade 22, 6200 Åbenrå.
Thomas Larsen, Hejregræsvej 2, 9800 Hjørring.
Peter Lindegaard, Dalinsvej 58, O. Hornbæk, 8900 Randers.
Søren Møller, Skovvej 20, 8800 Viborg.
Anders A. Nielsen, Starengvej 40, 9700 Brønderslev.
Brian A. Nielsen, Guldstjernevej 26, 2. tv., 8800 Viborg.
Carsten N. Nielsen, Lille Volstrupvej 9, Godthåb, 9230 Svenstrup J.
Dan M. Nielsen, Fortunavej 12, 9700 Brønderslev.
Michael S. Nielsen, Dagnyvej 17, 3. tv., 9000 Aalborg.
Ruben Nielsen, Rughaven 1 B st., 9000 Aalborg.
Morten Olsen, Agrihøj 16, 9210 Aalborg SØ.
Flemming S. Pedersen, Dronningholmsvej 31, 9690 Fjerritslev.
Jens Martin Pedersen, Sæbyvej 113, 9900 Frederikshavn.
René Pedersen, Hjejlevej 8, Kås, 9490 Pandrup.
Ronni Pedersen, Lundvej 39, 7400 Herning.

Søren Pedersen, Kragkærvej 33, Astrup, 9800 Hjørring.
Torben C. Pedersen, Møllerhuse 8, 5610 Assens.
René Rosasco, Priisevej 13, 9900 Frederikshavn.
Morten Schou, Odensevej 98, 5260 Odense S.
Alex Seigumsfeldt, Baggesensalle 123 F. 6700 Esbjerg.
Johnni Sørensen, Tuenvej 92, Elling, 9900 Frederikshavn.
Lars-Peter Sørensen, Bratbjerg 39, 9460 Brovst.
Sami R. Sørensen, P. Freuchensvej 31, 2. tv., 9210 Aalborg SØ.
Mikael Thomassen, Gammelvej 11, 9500 Hobro.
Kjeld Thorsen, Hovengen 31, Øland, 9460 Brovst.
Bjørn O. Thronsen, Norge.
John Villadsen, Digmansvej 15 st. tv., 9400 Nørresundby.

Carina Andersen, Ørdisbyvej 22, 6580 Vamdrup.
Heidi Andersen, Langtvedvej 45, 9300 Sæby.
Marianne Andersen Hjortnæsvej 60, 9760 Vrå.
Jeanett Bowman, Priisevej 43, 9900 Frederikshavn.
Lis R. Christensen, Nørregade 28, 9460 Brovst.
Mette Christiansen, Ulvkjærvej 10, 9800 Hjørring.
Brit Clausen, Gl. Kongevej 54, 9362 Gandrup.
Charlotte Dahl, Østergade 74, 9560 Hadsund.
Helle Edvardsen, Søndermarksvej 77, 7100 Vejle.
Mette Ertmann, Hegedalsvej 53 A, 9500 Hobro.
Nynne Fabricius, Perikumvej 5, 9000 Aalborg.
Janni Frandsen, Koktvedvej 69, st. tv., 9900 Frederikshavn.
Majse W. Hansen, Hestkærvej 11B, 9800 Hjørring.
Boel Harning, Islandshøjparken 60 1.3., 2990 Nivå.
Nina N. Jakobsen, Buderupholmvej 11, 9530 Støvring.
Katja L. Jensen, Søndermarksgade 9, 8643 Ans by.
Maiken R. Jensen, Lindholmvej 7, 3. tv., 8200 Århus N.
Nellie Jørgensen, Krogsdamvej 18, 9750 Østervrå.
Marianne Karlsen, Fuglebakkevej 124, 5. tv., 8210 Århus V.
Heidi Laursen, Koktvedvej 67, st. tv., 9900 Frederikshavn.
Tanja Laursen, Toftegade 28, 9800 Hjørring.
Jeanett Lyngslund, Skovbyparken, 29, 8464 Galtén.
Majbrit Madsen, Mølholmvej 1, St. Brøndum, 9520 Skørping.
Pernille Madsen, Markvej 55, 9900 Skagen.
Laila Mørck, Hobrovej 52 K, 9530 Støvring.
Hanne F. Nielsen, Kærgade 38, Vorup, 8900 Randers.
Mette N. Nielsen, Ulstrupvej 29, 9500 Hobro.
Randi M. Nielsen, Sct. Jørgensensvej 8, 9800 Hjørring.
Sandra Nygaard, Houvej 232, 9362 Gandrup.
Jane N. Olesen, Sørupvej 374, 9830 Tårs.
Randi Ottesen, Himmelhøj 4, Visse, 9210 Aalborg SØ.
Anja Pedersen, Fjældevangen 110, 8210 Århus V.
Dorthe Pedersen, Præstevangen 5, Grønbæk, 8643 Ans by.

Ulla S. Pedersen, Askevej 2, 9493 Saltum.
 Betina Petersen, Knuds Alle 5, 2800 Lyngby.
 Mette Petersen, Dalstrøget 25, 9600 Års.
 Hanne Schou-Olesen, Pallesdamvej 13, Stårup, 7840 Højslev.
 Lotte Schütz, Børglum kirkevej 99, 9760 Vrå.
 Helene Sigsgaard, Horsevænget 11, 9320 Hjallerup.
 Susanne Skjødt, Priasevej 28, 9900 Frederikshavn.
 Sanne K. Spåth, Asgård 40, 9700 Brønderslev.
 Betina Svendsen, Hobrovej 58, 9000 Aalborg.
 Pia Thomsen, Bispehavevej 83 1. th., 8210 Århus V.
 Vivi Weiting, Florasvej 22, 7100 Vejle.

- Velkomme..!

REGNSKAB

Regnskab for året 1. maj 1988 - 30. april 1989.

INDTÆGTER

Kassebeholdning	1.949,24
Ind for årsskrifter	20.630,00
Renter 101,25 - dekort 15,41	85,84
Gave og tilskud	1.000,00
	<u>Kr. 23.665,08</u>

UDGIFTER

650 årsskrifter Ekspres-Trykkeriet	19.800,00
Frimærker	3.175,00
Kontorartikler	212,40
Blomster (gave)	100,00
Gebyr	15,00
Indestående i Sparekassen	68,71
Indestående på giro	194,04
Kontant beholdning	99,93
	<u>Kr. 23.665,08</u>

Sæby den 7. maj 1989

Karen Søndergaard

Ovenstående regnskab er gennemgået og fundet i orden.
 Kassebeholdningen er til stede.

Sæby den 19. maj 1989.

Gerda Osterland Rasmussen.
Jørgen Farum

